

13 NOVEMBER 2016 – DRIENDERTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

MALEACHI 3, 19-20

„Zie: de dag gaat komen, de dag die als een oven brandt. Al de hoogmoedigen, al wie boosheid bedrijft, zij allen worden stoppels, in brand gezet door de dag die gaat komen – zo spreekt de Heer van de hemelmachten – zodat hij van hen geen wortel, geen halm meer overlaat. Maar voor u, die mijn Naam vrees, gaat de zon van de gerechtigheid op, en met haar vleugels brengt zij genezing.” Zo spreekt de Heer van de hemelmachten.

TWEDE LEZING

TWEDE BRIEF AAN DE TESSALONICENZEN

3, 7-12

Broeders en zusters,

Hoe gij ons moet navolgen is u bekend; wij hebben bij u geen werk geschuwd en niemands brood gegeten zonder te betalen. Dag en nacht hebben wij gearbeid met veel inspanning en moeite, om niemand van u tot last te zijn. Niet dat wij er geen recht toe hebben, maar wij wilden een voorbeeld geven ter navolging.

Ook toen wij bij u waren, hielden wij u telkens deze regel voor: als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten. Wij hebben namelijk gehoord dat sommigen bij u werkloos rondhangen en alle moeite schuwen, maar wel zich met alles bemoeien. In de naam van de Heer Jezus Christus gebieden en vermanen wij zulke mensen dat zij regelmatig moeten werken en hun eigen kost verdienen.

EVANGELIE

LUCAS 21, 5-19

In die tijd merkten sommigen op hoe de tempel daar prijkte met zijn fraaie stenen en wijgeschenken. Toen zei Jezus: „Wat ge daar ziet: er zal een tijd komen dat er geen steen op de andere gelaten zal worden: alles zal verwoest worden.”

Ze vroegen Hem nu: „Meester, wanneer zal dat dan gebeuren?”

Maar Hij zei: „Weest op uw hoede dat gij niet in dwaling gebracht wordt. Want velen zullen optreden in mijn Naam en zij zullen zeggen: ‘Ik ben het’, en: ‘Het ogenblik is nabij’. Loopt niet achter hen aan. En wanneer gij hoort van oorlogen en onlusten, laat u dan niet uit het veld slaan. Dat alles moet wel eerst gebeuren, maar het einde volgt niet terstond.”

Toen sprak Hij tot hen: „Er zal strijd zijn van volk tegen volk en van koninkrijk tegen koninkrijk; er zullen hevige aardbevingen zijn, en hongersnood en pest, nu hier, dan daar; schrikwekkende dingen en aan de hemel geweldige tekenen. Maar nog vóór dit alles geschiedt, zullen zij u vastgrijpen en vervolgen; zij zullen u overleveren aan de synagogen en gevangen zetten, u voor koningen en stadhouders voeren omwille van mijn Naam. Het zal voor u uitlopen op het geven van getuigenis. Welnu, prent het u in dat gij dan uw verdediging niet moet voorbereiden. Want Ik zal u een taal en een wijsheid geven die geen van uw tegenstanders zal kunnen weerstaan of weerspreken. Ge zult zelfs door ouders en broers, door bloedverwanten en vrienden overgeleverd worden en sommigen van u zullen ze ter dood doen brengen. Ge zult een voorwerp van haat zijn voor allen omwille van mijn Naam: geen haar van uw hoofd zal verloren gaan. Door standvastig te zijn zult ge uw leven winnen.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN C-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Voor de dag

EVANGELIE • „Straks gaat onze parochiekerk nog dicht! Als we niet opletten, maken ze er nog een dancing van. Of erger nog, ze breken het gebouw helemaal af!” Vertwijfelde reacties van volgelingen van Jezus uit onze tijd. Ze hebben geruchten opgevangen over de reorganisatie van de territoriale pastoraal en een kerkenplan dat daarmee samenhangt. Ze vrezen het ergste voor hun vertrouwde kerkgebouw en zijn uit het veld geslagen alsof het einde der tijden nu al is aangebroken.

Ook in Jezus' tijd gaat het gesprek over stenen: „Wat is de tempel toch een prachtig gebouw. En hoe mooi opgesmukt met stenengoed en ex voto's als dank aan God.” Jezus vangt die woorden op. Onheilspellend richt Hij zich tot het volk in de tempel en houdt hen voor dat er dagen zullen komen waarin alles wat ze nu aanschouwen in gruzelementen zal worden neergehaald. Is Hij een onheilsprofeet geworden? Hoe dan ook, de mensen blijven de autoriteit van Jezus als leermeester erkennen. Ze vragen Hem: „Wanneer zal dat plaatsvinden? En wat zal het teken zijn dat dat gaat gebeuren?” (de vraag naar ‘het teken’ werd niet opgenomen in het zondagslectionarium).

In een lange toespraak spreekt Jezus over gebeurtenissen die het einde zullen voorafgaan – waarvan de sloop van de tempel overigens maar een onderdeel zal zijn. Eerst waarschuwt Hij voor het optreden van valse messiassen. Zij zullen elke oorlog en onlust aanwenden om in naam van de Mensenzoon te preken dat het momentum daar is. Die dwaalmeesters geven een vals startschot aan het einde.

Meer dan dat verre einde is er een andere kwestie die nu aan de orde gesteld moet worden. In de tempel richt Jezus zich indringend tot degenen die vooraan staan, zijn volgelingen. Het gaat om een zaak van een ander kaliber – want persoonlijk – en heeft te maken met de nakende vervolging van de volgelingen omwille van de Naam van de Mensenzoon. De leerlingen zullen opgepakt worden en gevangen gezet. Hun einde lijkt nabij. Voor sommigen zal dat zelfs uitlopen op de dood. Tegelijk een unieke kans tot getuigenis. Wie zich hier staande houdt, zal aan het einde het leven winnen.

Een evangelist schrijft van achter naar voren. Hij kent het einde van het verhaal. Zo heeft Lucas weet van de verwoesting van de tempel door de Romeinen in het jaar 70. Dat was helemaal niet het einde der tijden. Rampzalig voor de joodse eredienst, dat wel. Op de keeper beschouwd, was het echter in wezen niet meer dan de zoveelste strijd van een volk tegen een volk. In zijn tweede boek Handelingen gaat Lucas door over de andere kwestie, de voorzegging van het eigen einde van de leerlingen. Zo beschrijft hij hoe Stefanus de eerste is van een lange reeks van getuigen die omwille van zijn Naam wordt vermoord. In zijn toespraak tot het Sanhedrin zagen alle aanwezigen in het gezicht van Stefanus dat van een engel. Hij stond daar en getuigde vol van de heilige Geest. Hij sprak met „een taal en een wijsheid” die geen van de tegenstanders kon weerstaan (zie Handelingen 6, 8 – 8,3).

Van de getuigen zal geen haar van hun hoofd verloren gaan. Het slopende einde van alle dingen loopt stuk op het actieve getuigenis van de volgelingen. Hier overwint de essentie. We hoeven daarom niet allemaal een Romero of een monnik van Tibhirine te worden. Als we maar leren te zien hoe de taak van de volgelingen van de Mensenzoon ver voorbij de zorg voor een vergankelijk gebouw ligt. Sloop ze desnoods, die muren om je heen. En ga standvastig de wereld in om te getuigen in zijn Naam!

EERSTE LEZING • De profetieën van het boek Maleachi zijn geschreven na de ballingschap. De tempel van Jeruzalem is weer opgebouwd. Het leven heeft er zijn gewone gangetje hernomen. Ook hoogmoed en boosheid vieren er opnieuw hoogtij. De profeet waarschuwt dat de dag komt waarop de Heer van de hemelmachten hier de vuurproef op de som zal nemen. Voor wie zal dan de zon van gerechtigheid opgaan?

LEZING UIT TESSALONICENZEN • Sommigen in Tessalonica zijn zo bezeten van de komst van de dag van de Heer dat ze er alles voor laten vallen, zelfs hun werk. Ondertussen leven ze wel op de kap van de arbeid van anderen. Maar ook al zou het einde dichtbij zijn, het is beter onverminderd voort te gaan met nuttige bezigheden. Er blijft tot op het laatste werk aan de winkel.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be